

Det er forudsat, at der fremtidig i forbindelse med pensionsudbetaling gives pensionisterne specificeret underretning om pensionsbeløbets sammensætning og de enkelte bestanddeles størrelse, således af pensionsmodtagere bliver løbende orienteret om bevægelser i pensionsstørrelsen.

Til § 4.

I den ældre tjenestemandsløvgivning indgår en række bestemmelser om forældelse af pensionskrav samt om bortfald og fortabelse af pensionsrettigheder, som ikke er videreført i tjenestemandspensionsloven af 1969.

Til disse regler hører lønnings- og pensionslovens § 52, hvori bestemmes, at når pension eller ventepenge ikke er hævet i et helt år, hjemfalder beløbet for det år, medmindre lovlig forhindring senere bevises.

Lovens §§ 62, stk. 2, og 68, stk. 1 b)-d), foreskriver, at egenpension og enkepension bortfalder, når pensionisten uden vedkommende ministers tilslædelse modtager tjeneste for en fremmed stat eller i et sammenhængende tidsrum af 3 år ikke har hævet pensionen uden senere at kunne bevise lovlig forhindring. Egenpensionen bortfalder desuden, når pensionisten overbevises om inden sin afsked at have gjort sig skyldig i et forhold, som efter lovens § 60 ville have medført tab af pensionsretten, og hvor det drejer sig om enkepension, bortfalder denne, når det godtgøres, at manden under sin ansættelse havde gjort sig skyldig i et forhold, der ville have medført, at pensionsretten for hans vedkommende var fortabt.

I forlængelse af pensionsretsfortabesreglerne i lovens §§ 60-61 indgår desuden i § 67, stk. 2, bestemmelse om, at en tjenstemands enke er uberettiget til enkepension, såfremt det før eller efter dødsfaldet godtgøres, at manden under sin ansættelse havde gjort sig skyldig i et forhold, der efter § 60 ville have medført pensionsrettens fortabelse. Hvis mandens forhold derimod måtte henføres under § 61, skal der ved bevillingslov træffes bestemmelse om, hvorvidt enken skal have pension og i bekræftende fald af hvilken størrelse.

Da det findes rimeligt, at personer, der er omfattet af pensionsreglerne i den ældre lovgivning, på disse områder får samme vilkår, efter at pensionering har fundet sted, som er gældende for pensionister efter tjenestemandspensionsloven af 1969, stilles der under § 4 forslag om, at de heromhandlede bestemmelser i lønnings- og pensionsloven og tilsvarende regler i tidligere tjenestemandsløve ikke fremtidig bringes i anvendelse.

Angående bestemmelsen i lønnings- og pensionslovens § 68, stk. 1 a), om bortfald af enkepension ved nyt ægteskabs indgåelse henvises til lovforslagets § 6 og dertil hørende bemærkninger.

Til § 5.

Efter lønnings- og pensionslovens § 58, stk. 1, kan ingen oppebære lønning som tjenestemand samtidig med pension efter lønnings- og pensionslovens regler eller samtidig egenpension og enkepension, og dette gælder ifølge paragraffens 3. stk., selv om den ene ydelse oppebæres som løn eller pension fra en stilling i folkeskolen, folkekirken, Københavns kommunale skolevæsen eller en stilling, der er forbundet med adgang til pension fra en statsunderstøttet pensionskasse. Dersom en tjenestemandshustru efter mandens død indtræder eller forbliver i tjenestemandsstilling, kan hun dog senere til enhver tid vælge at oppebære enkepension imod at opgive sin tjenestemandsstilling uden egenpension.

Af denne regel følger, at en tjenestemandshustru, der selv er tjenestemandsansat eller selv oppebærer pension fra tidligere ansættelse inden for tjenestemandsområdet, udelukkes fra at få udbetalt enkepension, medmindre hun giver afkald på sin tjenestemandsstilling, resp. sin erhvervede egenpension. — Derimod er der efter bestemmelserne om ægtefællepension i tjenestemandspensionsloven af 1969 intet til hinder for udbetaling af ægtefællepension i tilfælde, hvor den berettigede har en ansættelsesmæssig status, der følger tjenestemandreglerne, eller selv har erhvervet en fra en sådan ansættelse hidrørende pension.

Disse indbyrdes forskelligartede ordninger med hensyn til samgitte tjenestemandspensionsforhold efterlader tvivl om den pensionsretlige stilling, hvor den ene ægtefælle har ansættelse i tjenestemandsstilling i tiden efter 1. juli 1969, idet denne ansættelse, der pensionsmæssigt behandles efter tjenestemandspensionslovens regler, giver rettigheder til fordel for den anden ægtefælle eller for den pågældende selv, som er uforenelige med begrænsningerne i den ældre lovgivning.

Under hensyn hertil er det i lovforslagets § 5 bestemt, at lønnings- og pensionslovens § 58, stk. 1 og 3, og tilsvarende regler i tidligere tjenestemandsløve ikke kommer til anvendelse, når den ene af to samgitte tjenestemænd efter 1. juli 1969 har ansættelse af en sådan art, at ansættelsen i medfør af tjenestemandspensionslovens § 4 kan medregnes som pensionsalder.

Når det fastslås, at begrænsningerne i henhold til § 58 ikke griber ind, vil der ikke bestå tvivl om, at